

livet

EN LITEN TIDNING FRÅN BJÖRKÖ MISSIONSKYRKA

MARS – MAJ 2006

Rastplatser

Det gudomliga
dragandet

Pilgrimsvandringar

Lena Sollerman

Missionskyrkans nya pastor

Tack gode Gud för rastplatser under vägen

Att vara människa, det är att vara på vandring genom sitt liv här på jorden. Att vara kristen, det är att i sitt liv förvalta en hemlighet. Guds egen hemlighet. Kristusmysteriet.

Att vara pilgrim, det är att vara på väg i en ny livsriktning.

Med målet, mysteriet, i sitt hjärta.

*Med sin kompassnål
darrande, sökande,
ständigt pendlande in
det nya livets kraftcentrum – GUD.*
(Arne H Lindgren)

Det kan bli tröttsamt att vara på vandring. Liksom det minsann kan bli tröttsamt att vara människa. Man måste rasta ibland! Annars orkar man inte hela vägen.

Det gäller den yttre vandringen, ute i naturen. Såväl som den inre vandringen, den genom våra liv. På rastplatsen får vi hänga av oss den tunga ryggsäcken och vila.

Där får vi tid för reflektion och eftertanke. Och där får kroppen näring.

Hoppas vi möts längs vägen!

Med heliga Birgitta, alla pilgrimers skyddshelgon, ber jag:

*Visa oss vägen,
och gör oss villiga att vandra den.*

Lena Sollerman
pastor

Bohus-Björkö
Missionskyrka
Bäckevägen 31
Box 13
430 94 Bohus-Björkö
www.bjorkomissionskyrka.se
Pg 439 67 07-4
Tel 961709

Ordf:
Henrik Landälv
Tel: 961521

Pastor:
Lena Sollerman
Tel 872819 - tala in ett
meddelande, så ringer
jag upp
Lena.Sollerman@bildanu

SMU
Ordf:
Tommy Tillander
Tel 511317

Redaktör, bild:
Conny Nylén

Illustrationer:
Göran Sveningzon

DET GUDOMLIGA

[DRAGANDET]

Björkö Missionskyrka har fått ny pastor på halvtid. Hon heter Lena Sollerman. Den andra halvtiden är hon samsterapeut. **livet** mötte henne i hemmet i Möln dal. Hon talade mycket om det "gudomliga dragandet".

Meningen med livet. Är inte det en bra fråga till vår nya pastor. Vad är meningen med livet? Jag kör på Älvsborgsbron till Lena Sollerman för en intervju till vår lilla tidning, **livet**. Sträcker mig efter en penna och krasar ner några oläsbara bokstäver på pappret med frågorna jag förberett. Samtidigt by-

ter jag till högerfilen som jag brukar bakom en stor lastbil. Det gick bra. Nu är det bara frågan om jag ska hinna i tid till Wallinsgatan 21 C i Möln dal.

WALLIN MED DUBBELT
w, hade hon påpekat när jag ringde och bokade tid. Hon verkar noggrann så det gäller att passa tiden. Nej, Nej nu

blev det fel. Jag är på väg mot centrum. Jag som redan var sen. Jag tar vägen förbi Mariaplan så kanske jag hinner till tre.

Tio minuter över tre svänger jag in på Wallinsgatan, i Mölndal. 11A. 11B. 34 men var är 21an.

– Välkommen hit, säger hon i dörren, efter att ha visat mig rätt via mobilen.

LJUV KLASSISK MUSIK strömmar ut genom en fykantig cd-spelare på väggen. Den påminner mest om en tv antyder jag.

– Min man är pryltokig, säger hon kärleksfullt om sin make handkirurgen Christer Sollerman.

Vi är i väntrummet, till samtalsmottagningen. Två fåtöljer. En bokhylla, med böcker och broschyrer om pilgrimsvandringar och retreatar. Ett bord, tända ljus och några ursäktande ord från mig om att jag körde fel och kom för sent. Vi kliver in i nästa rum. Fler ljus. Två fåtöljer med fårskinns och en soffa. Var ska jag sätta mig? I soffan eller i någon av fåtöljerna? Även om det vore frestande och skönt att få vika ut sig för en terapeut, det är nog 25 år sedan jag fick hjälp att reda ut livet som trasslat till sig. Men det är det inte därför jag är här. Jag tar soffan för att markera att detta är en intervju.

EN STUND SENARE sitter jag i terapistolen. Känns bra. Idag är det jag som ställer frågorna. Tar fram de förberedda frågorna och kollegieblocket. Ser de oläsbara tecknen från Älvsborgsbron. Ska jag våga gå ut tufft att fråga om meningen med livet direkt.

– Vill du ha lite te, frågar hon mig och

ställer fram sin fårskinnsfåtölj mitt framför mig.

– Ja gärna, svarar jag fast jag egentligen hade behövt en stor kopp svart kaffe. Jag kommenterar kopparna och brickan i keramik och säger något om att dem måste du ha köpt på Sintra i Haga. Så börjar vi samtala om gårdagens installation och hur det kändes att bli mottagen som pastor i Björkö Missionsförsamling.

– Det var mäktigt och fint, säger Lena, när jag visar en bild från förbönsakten.

Vi talar om klädseln och varför hon hade den lila alban på sig.

JAG VILL MARKERA att det var något extra i går, säger hon och berättar att hon brukar använda den vid dop, nattvard, bröllop och begravning. Lena var extra glad över att Christer Holmer också valde att komma ämbetsklädd med sin vita alba.

– Det visar att vi ville erkänna varandras ämbeten, säger hon och uttrycker också sin tacksamhet över de fina förbönerna.

Hon talar om händerna som enligt kristen sed läggs på den man ber för.

– Några lägger bara en lätt hand men Christers hand vilade tungt på min axel när han bad om den Heliga Andes närvaro. Så lägger vi undan bilderna från igår och jag funderar på om det är dags att ställa frågan om livets mening nu.

– Jag kommer från Göteborg. Från kvarteret nedanför Näckrosdammen, säger hon

LENA BERÄTTAR ATT hon har två mycket äldre bröder, en pappa som var kriminal-

Björkö Missionsförsamlings nya pastor Lena Sollerman installeras som pastor i en förbönsakt. Från vänster i bild Christer Holmer, Ingemar Alexandersson, Ola Bojestig distriktsföreståndare, Tommy Tillander och Britt-Marie Törnqvist.

polis och en mamma som var hemma och tog hand om hushållet i den lilla lägenheten. De bodde i en liten lägenhet på bottenvåningen och föräldrarna var också vice värd i fasigheten. Hon gick i flickläroverk och var ofta sjuk som liten

– Jag var ett ängsligt barn. Efter flickskolan blev det handelsgymnasium och därefter anställning som sekreterare på ett företag som handlade med papper.

– Jag tog faktiskt stenogram på tyska, franska, engelska och spanska, säger hon

och medger samtidigt att hon inte idag skulle klara av dessa språk.

EFTER EN TID blev det reklambyrå, först som sekreterare sedan copy, en som skriver texter. Livet rullade på med giftemål och så småningom en framgångsrik reklambyrå tillsammans med en kollega innan det plötsligt en dag sa stopp.

– Minns att det var en marknadschef som kom upp och sa något om att ”nu ska vi sätta sprutt på ytterligare 300.000 kronor i en kampanj”.

Lena gick hem och började meditera. Efter en tid, då hon både skilt sig och slutat med reklam, upptäckte hon att hon inte kom längre i meditationen.

– Då hade jag träffat Christer och vi skulle hem till hans familj på Gotland och fira jul.

CHRISTER KOMMER FRÅN en baptist-släkt från Gotland så det var därför naturligt att julafton avslutades med midnattsmässa i kyrkan.

– Det var underbart att komma in i kyrkan. Äntligen fick jag ord för det för det jag kände och längtat efter länge, jag ville ha mer av detta.

Det blev många besök i olika kyrkor den där julhelgen för 31 år sedan.

– Jag tror Gud drar oss mot sig på olika sätt. För mig var det meditationen för andra kan det vara på ett annat sätt.

Hon menar att Gud finns i allt som sker, och kan på något underligt sätt även också få en mening med det som till synes verkar ont.

– Jag tror Gud kan ge oss unika erfarenheter också i det som verkar meningslöst och ont, säger hon som en förklaring till världens ondska.

”När det värsta som kunde hända, blev det bästa som hänt”, var rubriken på en föreläsning Lena höll för några år sedan. Hon talar om att hålla sig fast vid den första stora kärleken. Att upptäcka himmelriket inom oss.

NU ÄR DET dags att ställa frågan om livets mening, nu när hon hittat Gud, tänker jag. Men som alla gånger tidigare förekommer hon mig med orden om ”att det är ett väldigt dragande hela tiden”. Gud drar oss till sig.

Efter några år med barnafödande och reklamjobb flyttade de till Lund.

– Christer fick jobb där och jag började läsa teologi efter en tid.

Hon tyckte det var helt underbart att ge ord åt det hon kände och hon ”sög åt sig som ett läskapper” på föreläsningarna. När de andra började tala om prästjobb visste hon inte riktigt vad hon skulle göra.

– Jag hade ingen naturlig samfundstillhörighet, så jag vände mig till baptisterna där Christer har sina rötter.

Efter något år blev hon ordinerad baptistpastor och fick bland annat jobb som studentpastor i Lund.

– Det var roligt att möta alla studenter i deras frågor om existens, relationer och framtid.

Det var där i studentprästkollegiet och i det gemensamma arbetet på universitetet och högskolan, som Lena fick ekumeniken i blodet.

SÅ BLEV DET åter Göteborg och samma jobb som studentpastor med Betlehemskyrkan som arbetsgivare.

– Och nu sitter vi här i din terapimottagning och har ännu inte talat något om det som jag vet ligger dig varmt om hjärtat: pilgrimsvandringar.

Hon hämtar en grön broschyr med texten Pilgrim ”Visa mig vägen och gör mig villig att vandra den... står det på framsidan.

– Det är ingen promenad eller naturexkursion. Det är inte heller motion det handlar om.

Det är en bönevandring, där upprepningen med staven eller lunken ger liv.

– Det är som med andningen. Den upprepas och ger liv.

HON TALAR OM den ryske pilgrimen, som vandrade i många år med hjälp av den oavlätliga inre Jesusbönen: ”Herre

visa mig din väg”.

– Till slut blir orden levande, säger hon och vi talar om de två vandringarna som ska vara på Björkö i vår. Det vore roligt om vi blev några stycken.

TIDEN HAR GÅTT fort och mörkret har för länge sedan lagt sig över husen vid Safjällets fot i Mölndal.

Vi tittar på fyra akvareller jag sneplat på under hela intervjun.

– Man ska se dem ihop, förklarar hon och visar konstnärens texter på baksidan
Lena berättar hur de stämde med hennes sätt att tolka livet och dess utveckling. Hon antyder det här med Guds dragande till sig utan att vi nämner det vid namn.

NU ÄR JAG nyfiken på hur de har det i huset och jag frågar om vi kan gå husesyn.

– Javisst, säger hon och öppnar dörren. Vi kliver in i en hall med klinker. Till höger ligger Christers arbetsrum och lite längre fram går en trapp upp till kök och vardagsrum. Det är välstädat och jag kommenterar en tavla på vägen upp.

– Vi var med i en konstförening en gång, säger hon när jag känner igen två grafiska blad från verbums bibel. De sitter på väggen till köket.

– De är från den första och den sista boken i Bibeln, säger hon och vi går förbi den gula soffan, till ett fantastiskt vackert skåp fyllt med CD skivor.

Jag gläntar på dörren och ser att det är

Bach musik på de översta hyllorna.

– Det är Christer som valt, säger hon när vi går in i Lenas arbetsrummet. På det stora skrivbordet är det lagom stökigt och till höger, vid fönstret, står den lilla vita Macen, så kvinnligt på sin stålarm. I bokhyllan ser jag ett fat och en bågare från Jerusalem med bröd och fiskar i mosaik. Jag vecklar in mig i en fråga om det verkligen var något brödunder där under bergspredikan.

– Är inte det att göra Gud onödigt liten, säger hon avväpnande.

VI TITTAR PÅ bilder av barnbarnen i deras rum. Vi ser också några bilder på familjen i Comfortinan, en segelbåt de sålt nu när de övertagit Christers

föräldrahem på Gotland. Det är städat och vackert. Det är också välmotiverat. Allt har sin historia och mening i en helhet. Det vittnar om Guds dragande. Hur Gud drar oss närmare sig för varje dag. Det gudomliga dragandet.

KÄNNER ATT DET är dags att gå. Får en clementin som skaffning och en kram som avsked i den mörka och kalla januarikvällen. Slår på radion på Älvsborgsbron och hör att SAS piloterna strejkar och att det ska bli val i Palestina. Nej. Nej. Jag glömde ställa frågan i alla fall. Vad är meningen med livet? Men det var kanske det vi pratade om hela tiden. Om himmelriket inom oss. Om exilen och pilgrimen. Om livet och döden. Om barnen, konsten och det gudomliga dragandet.

Conny Nylén

KYRKOAVGIFTEN

Först, tack till alla som låter kyrkoavgiften gå till Björkö Missionskyrka.

Sedan några år tillbaka är det möjligt att skänka pengar till Missionskyrkan via sin skattsedel. Den kallas kyrkoavgiften. Det är en frivillig gåva som uppgår till 1 procent av den beskattningsbara inkomsten. Du väljer själv till vilken församling du vill skänka pengarna.

Av avgiften går 70 procent direkt till Björkö Missionsförsamling, 20 procent stöder församlingar där det är angeläget med extra resurser som diakon, ungdomspastor eller en krogpastor. De resterande 10 procenten går till så kallat pionjärbete där bland annat fotbollsskolan i Kongo ingår.

Här på Björkö är det 49 stycken som gjort sitt medgivande till att kyrkoavgiften går till Missionskyrkan. **Missionskyrkan tackar för förtroendet och pengarna.** Detta gör det möjligt att ha en ungdomsledare på halvtid och en pastor på halvtid. Än en gång tack.

Alla innevånare i Sverige betalar en obligatorisk begravningsavgift till Skatteverket, oavsett kyrkoavgiftsval. Den avgiften bekostar bland annat en grav, gravsättning, lokal för begravningscermoni och skötsel av begravningsplatsen.

Blankett för kyrkoavgiften finns att hämta hem från internet: www.missionskyrkan.se
– ge en gåva – kyrkoavgiften – anmälningsfolder.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
● Släng inte era gamla fotbollsprylar ●
● De behövs i Kongo ●

● Insamling 1-8 april ●

● Se affischer ●

KALENDARIUM

MARS

5 söndag kl 11

Nattvardsgudstjänst, 1:a i fastan
Lena Sollerman Ulrika och Jakob
Sollerman Christer Sollerman

9 torsdag kl 16

Träff för daglediga "Glädjeskaparna"
en grupp från Fiskebäck sjunger
och spelar Bilskjuts: Ingemar
Alexandersson Tel: 961360

12 söndag kl 11

Gudstjänst, 2:a i fastan. I Taizé-anda.
Lena Sollerman Evelyn Svenninghed
Församlingsmöte

19 söndag kl 11

Gudstjänst, 3:e i fastan
Ulla Brattö, Helena Sveningzon
Tommy Tillander Joel Fast

25 lördag kl 15

Våffelmarknad Marie bebådelsedag
Lotterier och servering

26 söndag kl 17

Cafégudstjänst med internationell
prägel

APRIL

1 lördag kl 17-20

Rastplats Missionskyrkan
Tema: Att vila inifrån i en omöjlig värld
Fruktstund Lena Sollerman
Se folder

2 söndag kl 11

Nattvardsgudstjänst, 5:e i fastan
Cissi Glittvik, Ulrica Kardborn

8 lördag kl 11 - ca 15

Pilgrimsvandring
Tema: De fem (sex?!) sinnen.
Ledare: Lena Sollerman, Barbro
Landälv Se folder

9 Palmsöndag kl 11

SMU-gudstjänst. Jalle Ahlström, Tommy
Tillander, Maria Alexandersson-Redvall

12 onsdag kl 16

Träff för daglediga
– Sjung en sång till livet –
Göran Johansson med bildspel och
musik från våra öar och andra i vårens
tid. Bilskjuts: Erik Larsson, Tel 961283
Björkö Kyrka

Påsk

Unna dig att leva nära Påskens och
Livets drama.

– Låt den gudomliga rytmen visa dig
Vägen!

13 Skärtorsdag kl 19

Getsemaneafon
Kvällsvard och Nattvard runt bordet
Lena Sollerman

14 Långfredag kl 11

Gudstjänst
Lena Sollerman Paul Peters

16 Påskdagen kl 11

Uppståndelsegudstjänst
Dop och medlemsintagning
Lena Sollerman sånggrupp Christer
Sollerman

23 söndag kl 11

Gudstjänst, 2:a i påsktiden
Leif Herngren Rebecca Zandén

30 söndag kl 19

Valborgsmässoafton
Vårsånger tal och servering i Skutan

MAJ

6 lördag kl 17-20

Rastplats Missionskyrkan
Tema: – Vad tror du? En fråga
häriifrån till evigheten
Fruktstund Cissi Glittvik
Se folder

7 söndag kl 11

Nattvardsgudstjänst, 4:e i påsktiden.
Ulla Brattö Kenneth Franzén

14 söndag kl 11

Gudstjänst, 5:e i påsktiden.
Lena Sollerman Tommy Tillander
Barnsången

20 lördag kl 15-17

Fest för konfirmanderna och deras
familjer

21 söndag kl 11

Gudstjänst Konfirmationshögtid.
Lena Sollerman konfirmander med
ledare Sång och musik

28 söndag kl 11

Gudstjänst söndagen före pingst
Claes Lager Evelyn Svenninghed

VILL DU OCKSÅ VARA MED?

I gudstjänsten på Påskdagen,
söndagen den 16 april kl 11,
erbjuds dop och välkomnas nya
medlemmar till församlingen.
- Kanske är det ett bra tillfälle för
dig att få gjort det du tänkt på och
längtat efter?
Om det passar dig, så ring och
tala med pastor Lena Sollerman.
Tel: 872819.

I lördags gjorde några SMU-ledare en liten pilgrimsvandring på Björkö. De samlades vid Missionskyrkan och vandrade under tystnad förbi skjutbanan, Vita sten och på den så kallade slingan för att återkomma till Missionskyrkan efter två timmars vandring. Under vandringen gjordes stopp där man sjöng tillsammans och Lena Sollerman läste texter ur en bok för pilgrimer.

livet passade på att ställa frågan till några av deltagarna:

VAD TYCKER DU OM ATT PILGRIMSVANDRA?

Linnéa Jägrud,
skogsvårdskonsulent, Borås

– Jätteskönt att komma ut och gå tillsammans. Tankarna blir klarare och hinner landa när man vandrar tillsammans.

Först var det lite svårt att gå på led och vara tyst, men de gick bättre efter ett tag.

Per Rosell, kantlistoperatör,
Samhall

– Att vandra tillsammans är roligt och bra för kroppen. Att dessutom vara tyst är bra för då hör man många ljud från naturen. Jag tycker heller inte det var för jobbigt att jag måste sätta mig ibland beror på att jag har spänningar i knät efter operationen.

Anna Törnqvist, projektledare Volvo Lastvagnar

– Det här var första gången jag var med på en pilgrimsvandring. Man är inte van vid att gå tyst tillsammans. Det var annorlunda mot vanliga promenader.

Jag tycker det är en trevlig form där man kan ta åt sig av de olika ledorden. Det är också en naturupplevelse.

Pilgrimsvandring

8 april samling Missionskyrkan kl 11.00

Rejåla kläder, sittunderlag, vattenflaska och matsäck

Ledare: Lena Sollerman Vägvisare: Barbro Landälv